

Kardinal Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački
Nagovor nakon pobožnosti Križnog puta
Nedjelja muke Gospodnje – Cvjetnica
Zagreb-Ksaver, 29. ožujka 2015. godine.

Draga braćo i sestre!

1. Danas, na Cvjetnicu popodne, po drevnom običaju Crkve zagrebačke obavili smo na Ksaveru pobožnost križnog puta, započinjući najsvetiji tjedan crkvene godine. Drago nam je da su postaje križnog puta tumačile osobe posvećenog života, upravo u godini, koja je u Crkvi odlukom pape Franje proglašena Godinom posvećenog života.

Što znači obavljati pobožnost križnog puta? Znači ići za Kristovim križem, znači slijediti Isusa razmatrajući njegov križni put. Pobožnost križnog puta može se razumjeti kao put prema dubljem duhovnom zajedništvu s Isusom Kristom. Molitva križnog puta škola je vjere u kojoj se uči mudrost križa.

Da bi se odgovorilo na to pitanje, dobro je, draga braćo i sestre, uočiti i jedan značajan detalj. Za pobožnost križnog puta obično koristimo drveni križ na kojem nije predstavljen raspeti Isus. Koristimo križ bez korpusa.

»Evo drvo križa«, ponavljat ćemo na Veliki petak.

Dragi vjernici, ovaj goli križ na kojem nije predstavljen raspeti Isus, ne govori li nam da drvo križa, na kojem je na Veliki petak bilo raspeto tijelo Isusovo, ostaje uvijek pripravno prihvatiti sve one, koji će biti tijekom vremena pozvani na sudioništvo u Kristovom trpljenju, koji će zajedno s Kristom prinositi svoje živote; kako bi sa svetim Pavlom u svom tijelu dopunjali što nedostaje mukama Kristovim za Tijelo njegovo, za Crkvu (usp. Kol 1,24).

2. Sam Isus nam govori: »Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom« (Mt 16,24). Gospodin Isus dodaje i ovo: »Tko ne uzme svoga križa i ne pođe za mnom, nije mene dostojan. Tko nađe život svoj, izgubit će ga, a tko izgubi svoj život poradi mene, naći će ga« (Mt 10,38-39).

Zahtjevne su te Isusove riječi. Toliko zahtjevne da bismo ponekad rado pošli nekim drugim putem na hodočašću života, da ih slučajno ne sretnemo. Tko prima te riječi bez svjetla Duha Svetoga, osjeća svu njihovu gorčinu. Ma koliko to čovjek želio ublažiti, u nama se bez mudrosti križa i bez svjetla Duha Svetoga javlja neprihvaćanje tih evandeoskih izazova. Ali onaj koji ih sluša ponizna srca i prima s povjerenjem u Duha Svetoga, lako razumije da je u njima tajna istinskoga života.

Draga braćo i sestre, sam Isus daje tumačenje tih riječi svojim životom, svojom mukom, smrću i uskrsnućem. Pobožnost križnog puta nam pomaže vidjeti i osjetiti Boga koji s nama dijeli naše patnje, Boga čija ljubav silazi među nas, sve do smrti na križu, Boga koji nas vodi k Ljubavi koja ozdravlja i pomaže čovjeku nositi vlastiti križ. Molitva križnog puta uči nas kako trebamo u vlastitom životu slijediti Isusa. Na našim križnim putovima Isus ide pred nama.

3. Evo drvo križa na kom je Spasitelj svijeta visio. Gledajući križ ponovno možemo vidjeti Boga. Po križu nam Bog govori da je prisutan u našem životu, kako nam je to pokazao Isus; poziva nas da prepoznamo njegovu ljubav i u najvećim tragedijama svoga života.

U ovogodišnjoj korizmi započeli smo po našoj Nadbiskupiji hodočašće s blaženim Alojzijem Stepincem noseći i časteći njegove moći. Blaženi je Alojzije bio cijelog života zagledan u privlačnost križa s kojim je stopio svoj život i svoje crkveno poslanje. Ta ga je privlačnost pratila cijeloga života, da bi i sam mogao dati svoj život za Krista i Crkvu. Blaženi Alojzije prošao je putem od poniženja do uzvišenja. Njegov je život bio privučen Kristovim križem.

Bremenite su porukom Stepinčeve riječi po povratku s hodočašća iz Svete Zemlje 1937. godine. Tom je prigodom u nagovoru rekao: »Što smo donijeli iz Svete Zemlje? Donijeli smo običan veliki drveni križ. Zar niste mogli donijete nam što drugo, moglo bi se pitati. Ne! Za nas nema ljepše uspomene od križa koji je bio položen na grobu našega Otkupitelja. Križ, koji je za Židove bio najveća sramota, za nas je najveća snaga, *virtus Dei – Božja snaga* (usp. Rim 1,16). Po njoj ćemo svladati sve nevolje i teškoće života, i mi pojedinci i sav hrvatski narod«.

Na Isusovom križnom putu bila je i Marija, Isusova i naša Majka. Ona je upravo u času križa postala Majkom vjernika, Majkom Crkve. Molimo Marijin zagovor za sebe, za naše hrvatske obitelji i sve čovječanstvo. Marija stoji podno križa i sve nas prihvaća kao svoju djecu, braću i sestre u Kristu.

Neka nam Presveta Bogorodica Marija pomogne da vjeru pretvorimo u hrabro služenje iz ljubavi, koja sudjeluje i u patnji, kako bismo po primjeru blaženog Alojzija čiste savjesti nosili svoj križ. Amen.